

[Kai Moltke.]

nemlig til selvbyggersammenslutningen, og her når man op på en købesum af 4,9 mill. kr. Altså på et halvt år en fortjeneste på halvanden million kroner, uden at køberen har præsteret en øres egenkapital som indsats.

Det er regeringens stilling til dette spørgsmål, jeg efterlyser.

Boligministeren (Carl P. Jensen): Det ærede medlem har, som det blev sagt, stillet mig et dobbeltspørgsmål; men beklageligvis gives der mig ikke dobbelt tid til besvarelse.

Det første spørgsmål: om jeg vil fremskaffe konkret statistisk materiale til belysning af omfang og form for tillægslån og omprioritering i den ældre boligmasse, kan jeg besvare bekræftende — eller jeg kan i hvert fald sige, at jeg meget gerne vil medvirke til at fremskaffe en sådan oversigt. Vi har som bekendt mulighed for: at følge, hvorledes den samlede långivning i fast ejendom udvikler sig, eller sagt på en anden måde: vi kan fra kvartal til kvartal følge den samlede tilgang af obligationer på boligmarkedet. Men når man dernæst spørger, til hvilke formål denne långivning og denne obligationsudstedelse er sket, så er vor viden meget begrænset, og jeg er enig med det ærede medlem i, at det må betragtes som en mangel ved vor statistik. Fra tid til anden — meget naturligt navnlig i perioder, hvor tilgangen af obligationer er særlig stor — dukker netop det spørgsmål op, hvor meget af denne tilvækst der skyldes omprioritering, og hvad formålet med omprioriteringerne har været. Det ærede medlem har som bekendt senest bragt netop dette problem på bane under behandlingen af forslag til lov om hypotekforeninger.

Men for at kunne drøfte disse spørgsmål på et realistisk grundlag ville det være meget ønskeligt at vide, hvilke tal der i virkeligheden er tale om. I 1961 optog boligministeriet en forhandling med kredit- og hypotekforeningerne om disse spørgsmål,

og foreningerne har givet tilsagn om at medvirke til at fremskaffe mere fyldestgørende oplysninger på dette område; vi er i gang med at bearbejde det materiale, der hidtil er indkommet.

Dernæst har det ærede medlem spurgt, om jeg vil tilstræbe en begrænsning af långivningen og kræve større kontant egenkapital ved konsortiers og enkeltpersoners køb af større grunde til byggeri. Jeg må erkende, at det ikke har været mig muligt at finde sammenhæng mellem de to spørgsmål, og efter den motivering, det ærede medlem gav for et øjeblik siden, går jeg ud fra, at der heller ikke findes en sådan sammenhæng, men at der i virkeligheden, som det blev sagt, er tale om to helt selvstændige spørgsmål.

Hvis det ærede medlem med spørgsmålet om større kontant egenkapital ved køb af byggegrund sigter til de forhold, som opstår omkring det spørgsmål, som for et øjeblik siden blev rejst af det ærede medlem hr. Thestrup, kan jeg henholde mig til den besvarelse, jeg her gav, men såfremt det ærede medlem med spørgsmålet om større kontant egenkapital ved køb af byggegrund sådan i bred almindelighed tænker på ad denne vej at bremse grundspekulationen ved at begrænse långivningen ved sådanne grundkøb, tror jeg, vi bevæger os ind på et område, der må ses i en større sammenhæng.

Vi kan vel alle være enige om at ville forhindre den egentlige grundspekulation, og jeg skal ikke ved denne lejlighed søge at skille færene fra bukkene og prøve på at gøre op, hvad der er fornuftige, hvad der er rimelige grundkøb, og hvad der er arg grundspekulation. Jeg tror ikke, at en begrænsning i långivningen er særlig velegnet til at skille de to grupper fra hinanden, og jeg har også mine tvivl om, at vi ved en begrænsning af mulighederne for at finansiere grundkøb ved optagelse af lån har større chance for at begrænse den grundspekulation, det ærede medlem tænker på. Jeg behøver blot at minde om, at der findes